

ORDONANȚA CURȚII (Camera a șasea)

17 februarie 2009*

În cauza C-483/07 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție, introdus la 5 noiembrie 2007,

Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG, cu sediul la Trierweiler (Germania),
reprezentată de K. Bott, Rechtsanwalt,

recurentă,

cealaltă parte în proces fiind:

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de domnul G. Braun și de doamna E. Montaguti, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă în primă instanță,

* Limba de procedură: germana.

compusă din domnul J.-C. Bonichot (raportor), președinte de cameră, domnii P. Kūris și L. Bay Larsen, judecători,

avocat general: domnul D. Ruiz-Jarabo Colomer,
grefier: domnul R. Grass,

după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Ordonanță

- 1 Prin recursul formulat, Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (denumită în continuare „Galileo Lebensmittel”) solicită anularea Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 28 august 2007, Galileo Lebensmittel/Comisia (T-46/06, denumită în continuare „ordonanța atacată”), prin care s-a respins ca inadmisibilă acțiunea în anularea deciziei Comisiei de a rezerva, în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 874/2004 al Comisiei din 28 aprilie 2004 de stabilire a normelor de politică publică privind punerea în aplicare și funcțiile domeniului de nivel superior „.eu” și a principiilor de înregistrare (JO L 162, p. 40, Ediție specială, 13/vol. 45, p. 71), numele de domeniu internet „galileo.eu” în cadrul domeniului primului nivel „.eu” ca

nume de domeniu rezervat pentru a fi folosit de instituțiile, organele și organismele comunitare (denumită în continuare „decizia în litigiu”).

Cadrul juridic

- ² Cadrul juridic este constituit din două regulamente, și anume un regulament de bază, Regulamentul (CE) nr. 733/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 aprilie 2002 privind punerea în aplicare a domeniului de nivel 1 „.eu” (JO L 113, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 240), și un regulament de aplicare, Regulamentul nr. 874/2004.

Regulamentul nr. 733/2002

- ³ Articolul 5 din Regulamentul nr. 733/2002, intitulat „Cadrul politicii”, prevede:

„(1) După consultarea registrului și urmând procedura menționată la articolul 6 alineatul (3), Comisia adoptă norme de politică publică privind punerea în aplicare și funcționarea TLD-ului «.eu» și principii de politică publică privind înregistrarea. Politica publică cuprinde:

- (a) o politică de reglementare extrajudiciară a litigiilor;

(b) politica publică privind înregistrarea speculativă și abuzivă a numelor de domenii, inclusiv posibilitatea înregistrării numelor de domenii pe etape, asigurând deținătorilor de drepturi anterioare recunoscute sau stabilite prin dreptul intern și comunitar, precum și organismelor publice posibilitățile corespunzătoare de a-și înregistra numele;

(c) politica privind posibila revocare a numelor de domenii, inclusiv chestiunea bunurilor vacante (*bona vacantia*);

(d) subiecte legate de limbă și de concepte geografice;

(e) tratamentul drepturilor de proprietate intelectuală și al altor drepturi.

(2) În termen de trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, statele membre pot notifica Comisiei și altor state membre o listă limitată de nume recunoscute pe scară largă privind conceptele geografice și geopolitice care afectează organizarea lor politică sau teritorială și care pot fi:

(a) fie neînregistrate, fie

- (b) înregistrate numai într-un domeniu de nivel 2, în conformitate cu normele politicii publice.

Comisia notifică registrului, fără întârziere, lista numelor notificate cărora li se aplică aceste criterii. Comisia publică această listă în același timp cu notificarea transmisă registrului.

În cazul în care, în termen 30 de zile de la publicare, un stat membru sau Comisia ridică obiecții cu privire la un nume inclus într-o listă notificată, Comisia adoptă măsuri, în conformitate cu procedura menționată la articolul 6 alineatul (3), pentru a remedia situația.

[...]"

⁴ Potrivit articolului 7 din Regulamentul nr. 733/2002, „Comunitatea păstrează toate drepturile referitoare la TLD-ul «.eu», inclusiv, în special, drepturile de proprietate intelectuală și alte drepturi asupra bazelor de date ale registrului necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, precum și dreptul de a desemna o altă entitate ca Registru”.

Regulamentul nr. 874/2004

5 Regulamentul nr. 874/2004, în partea introductivă, precizează că se întemeiază pe „[...] Regulamentul [nr. 733/2002], în special articolul 5 alineatul (1) [...]”.

6 Potrivit considerentului (9) al Regulamentului nr. 874/2004:

„Un stat membru trebuie să fie autorizat să desemneze un operator care să înregistreze ca nume de domeniu numele oficial al statului și numele sub care statul în cauză este cunoscut de obicei. De asemenea, Comisia trebuie autorizată să selecteze numele de domenii care urmează să fie folosite de către instituțiile Comunității și să desemneze operatorul respectivelor nume de domenii. Registrul trebuie să poată rezerva o serie de nume de domenii precizate în scopul propriei funcționări.”

7 Articolul 9 din Regulamentul nr. 874/2004, intitulat „Numele de domenii de nivel secundar pentru denumiri geografice și geopolitice”, prevede:

„Înregistrarea conceptelor geografice și geopolitice sub formă de nume de domenii în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 733/2002 poate fi asigurată de un stat membru care a notificat numele în cauză. Acest lucru se poate face sub orice nume de domeniu înregistrat de respectivul stat membru.

Comisia poate solicita registrului să introducă anumite nume de domenii direct sub TLD «.eu», pentru a fi folosite de instituțiile și organismele comunitare. După intrarea în vigoare a prezentului regulament și cel mai târziu cu o săptămână înaintea debutului perioadei de înregistrare pe etape prezentate în capitolul IV, Comisia informează registrul asupra numelor care urmează să fie rezervate și a organismelor care reprezintă instituțiile și organismele comunitare în înregistrarea numelor.”

8 Articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 874/2004 prevede:

„Titularii de drepturi anterioare recunoscute sau instituite prin legislația internă și/sau comunitară și organismele publice pot solicita nume de domenii într-o perioadă de înregistrare pe etape care precede înregistrarea generală a domeniului «.eu».

«Drepturile anterioare» includ, *inter alia*, mărci înregistrate naționale și comunitare, indicații geografice ale denumirii de origine și, în măsura în care sunt protejate de legislația internă din țările unde sunt deținute: mărci neînregistrate, denumiri comerciale, identificatori de întreprinderi, nume de societăți comerciale, nume de familie și titluri distincte ale unor opere literare și artistice protejate.

[...]”

- 9 Articolul 12 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 874/2004 prevede:

„În prima parte a înregistrării pe etape, pot fi solicitate ca nume de domenii [...] numai mărcile înregistrate naționale sau comunitare [...]”

- 10 Potrivit articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul nr. 874/2004:

„Procedura de soluționare alternativă a litigiilor poate fi inițiată de orice parte în cazul în care:

[...]

- (b) o decizie adoptată de registru este în conflict cu prezentul regulament sau cu Regulamentul (CE) nr. 733/2002.”

Situația de fapt

- 11 Punctele 11-16 din ordonanța atacată prezintă istoricul cauzei astfel:

„Sistemul internațional de domenii internet

11 Sistemul de nume de domenii internet (DNS) este alcătuit dintr-un registru structurat în mod ierarhic, care [cuprinde] ansamblul numelor de domenii și de calculatoare conectate la acestea care sunt înregistrate pentru anumite întreprinderi și persoane care utilizează internetul. Numele de domeniu este un text electronic care conduce utilizatorul de internet la o anumită pagină. Domeniul nivelului 1 (Top Level Domain, denumit în continuare «TLD») este partea dintr-un nume de domeniu care se află la dreapta, după ultimul punct al numelui. Acesta desemnează nivelul ierarhic cel mai ridicat al structurii geografice și organizaționale al sistemului de nume de domenii internet utilizate pentru adrese. Pe internet, TLD-ul este fie codul de țară ISO compus din două litere, fie o abreviere în engleză, de exemplu «.com», «.net» sau «.org». Atribuirea codurilor pentru diferitele nume TLD (de exemplu, codul de țară ISO «.lu» pentru Luxemburg) este coordonată de organismul însărcinat cu atribuirea de nume și de adrese internet, «Internet Corporation for Assigned Names and Numbers» (denumit în continuare «ICANN»), un organism fără scop lucrativ de drept american.

12 Pe baza acestui sistem, consiliul de administrație al ICANN a autorizat la 21 mai 2005 atribuirea noului TLD «.eu» și l-a împuternicit pe președintele ICANN să încheie un acord cu European Registry for Internet Domains (denumit în continuare «EURid»). EURid este o asociație fără scop lucrativ, de drept belgian,

desemnată de Comisie pentru a gestiona TLD-ul «.eu» [a se vedea Decizia 2003/375/CE a Comisiei din 21 mai 2003 privind desemnarea registrului domeniului de nivel superior «D.eu» (JO L 128, p. 29)].

Istoricul cauzei

- 13 Reclamanta este titulara unei licențe exclusive de utilizare, din 13 februarie 2006, a unor diferite mărci înregistrate pentru IFD Italian Food Distribution SA, cu sediul în Mertert (Luxemburg), dintre care face parte marca verbală Galileo, înregistrată la Oficiul de Brevete și Mărci german sub nr. 2071982. IFD Italian Food Distribution, care este societatea holding a reclamantei, nu exercită activități de exploatare.

- 14 La 1 decembrie 2005, reclamanta, în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 874/2004 și prin [intermediul] întreprinderii germane 1 & 1 Internet AG, a solicitat înregistrarea numelui de domeniu «galileo.eu» la EURid. La 7 decembrie 2005, biroul de înregistrare 1 & 1 Internet a depus cererea de înregistrare pe cale electronică la EURid.

- 15 În plus, reclamanta a solicitat înregistrarea numelui de domeniu «galileo-food.eu». În această privință, reclamanta a primit un aviz de primire emis de EURid, dar nu și pentru cererea de înregistrare a numelui de domeniu «galileo.eu».

16 EURid nu a admis cererea de înregistrare și nici nu a notat primirea acesteia, întrucât numele de domeniu solicitat, «galileo.eu», era rezervat pentru Comisie din 7 noiembrie 2005. Reclamanta a fost informată în acest sens de EURid la 2 februarie 2006. EURid indică în comunicarea sa că a procedat în mod corect la rezervarea acestui nume de domeniu în temeiul articolului 9 din Regulamentul nr. 874/2004. Această rezervare nu ar fi fost decisă de EURid, ci de Comisie. Întrucât aceasta din urmă a rezervat numele de domeniu «galileo.eu», nici ordinea de primire a cererilor de înregistrare pentru acest nume nu ar fi fost notată.”

Acțiunea în fața Tribunalului și ordonanța atacată

- 12 La 13 februarie 2006, Galileo Lebensmittel a introdus o acțiune în fața Tribunalului prin care a solicitat anularea deciziei Comisiei de a rezerva numele de domeniu „galileo.eu” ca nume de domeniu a cărui utilizare este rezervată pentru instituțiile, organele și organismele Comunității.
- 13 Prin ordonanța atacată, Tribunalul a respins acțiunea ca inadmisibilă, considerând că reclamanta, care nu era destinatară acestei decizii, nu era nici „vizată în mod individual” de decizie în sensul articolului 230 al patrulea paragraf CE.
- 14 Tribunalul a amintit jurisprudența potrivit căreia posibilitatea de a determina cu mai multă sau mai puțină precizie numărul sau chiar identitatea subiectelor de drept cărora li se aplică o măsură nu implică faptul că aceste subiecte trebuie să fie considerate ca

fiind vizate în mod individual prin această măsură, atât timp cât este cert că această aplicare se realizează pe baza unei situații obiective de drept sau de fapt definite în actul în cauză.

- 15 Tribunalul continuă arătând că, pentru a fi vizată în mod individual prin actul atacat, reclamanta ar fi trebuit, pe de o parte, să facă parte dintr-un cerc restrâns de operatori economici și, pe de altă parte, să beneficieze de o protecție specifică. Tribunalul a considerat că, în speță, nu era îndeplinită niciuna dintre aceste două condiții.
- 16 În ceea ce privește protecția specifică, Tribunalul a considerat că nicio dispoziție nu obliga Comisia să ia în considerare interesele reclamantei.
- 17 În ceea ce privește întrebarea dacă Galileo Lebensmittel făcea parte dintr-un cerc restrâns de operatori economici datorită caracteristicilor proprii membrilor acestui grup, Tribunalul a considerat că, în momentul în care a fost stabilită lista, numărul și identitatea persoanelor potențial vizate de rezervare nu erau cunoscute în mod definitiv și nici măcar nu puteau fi determinate.
- 18 Astfel, fiecare nume de domeniu înscris pe această listă ar fi rezervat nu numai față de titularii drepturilor anterioare, dintre care reclamanta pretinde că face parte, și de organismele publice, care ar reprezenta un grup foarte larg, dar care totuși poate fi identificat, ci și față de marele public. Chiar dacă s-ar presupune că nicio cerere nu este

depusă în cursul perioadei prevăzute pentru înregistrarea anticipată și privilegiată, ar fi totuși posibil ca o astfel de cerere să fie depusă în cursul perioadei de înregistrare publică.

- 19 În această privință, Tribunalul a precizat că data care trebuie luată în considerare pentru a stabili dacă există un cerc restrâns de operatori vizați este cea a adoptării măsurii în litigiu.

Concluziile părților

- 20 Prin recursul formulat, Galileo Lebensmittel solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate și anularea deciziei în litigiu;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fond și în recurs;

- în subsidiar, anularea ordonanței atacate, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs.

21 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea recursului și

- obligarea recurenteii la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

22 În temeiul articolului 119 din Regulamentul de procedură, atunci când recursul este în mod vădit inadmisibil sau în mod vădit nefondat, Curtea poate oricând, pe baza raportului judecătorului raportor și după ascultarea avocatului general, să respingă recursul prin ordonanță motivată.

23 Prin recursul formulat, Galileo Lebensmittel susține că ordonanța Tribunalului este viciată de o eroare de drept, întrucât acesta a considerat că Galileo Lebensmittel nu era afectată în mod individual de decizia Comisiei de a rezerva numele de domeniu „galileo.eu” ca nume de domeniu rezervat pentru a fi folosit de instituțiile, organele și organismele comunitare.

24 Din argumentația recurenteii, se poate deduce că aceasta invocă, în esență, trei motive.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia în litigiu nu ar prezenta un caracter de reglementare

Argumentele părților

- 25 Primul motiv este întemeiat pe faptul că ordonanța atacată nu ar ține cont suficient de circumstanțele specifice ale cauzei și în special de faptul că decizia în litigiu nu este un regulament.
- 26 Jurisprudența citată de Tribunal ar fi fost dezvoltată în privința acțiunilor care vizează regulamentele comunitare. Or, decizia în litigiu nu ar avea o astfel de natură, ci ar fi un act de aplicare a unui regulament la un caz special. În plus, decizia în litigiu ar constitui o măsură care urmărește să protejeze necesitățile proprii ale Comisiei în privința numelor de domenii. Prin urmare, jurisprudența utilizată de Tribunal nu ar fi adaptată situației din speță.
- 27 Comisia răspunde că decizia în litigiu este un act de aplicare generală, care produce efecte diferite asupra diverselor subiecte de drept afectate, în funcție de numele de domenii pe care acestea intenționează să le înregistreze.

Aprecierea Curții

- 28 Articolul 230 al patrulea paragraf CE oferă oricărei persoane fizice sau juridice posibilitatea de a formula o acțiune în anulare împotriva a două tipuri de decizii, și anume, pe de o parte, împotriva acelor a căror destinatară este și, pe de altă parte, împotriva acelor care, deși sunt luate sub aparența unui regulament sau a unei decizii adresate unei alte persoane, o privesc în mod direct și individual.
- 29 Elementul esențial al distincției constă în a stabili dacă recurenta este sau nu este destinatară deciziei pe care o atacă. În cazul în care nu este destinatară deciziei, pentru a putea formula o acțiune în anulare, recurenta trebuie, așadar, să fie vizată în mod direct și individual prin actul atacat. Astfel, jurisprudența privind această noțiune de afectare individuală este aplicabilă în ipoteza în care recurenta nu este destinatară deciziei pe care o atacă.
- 30 Prin urmare, fără a fi necesar să se stabilească natura exactă a deciziei în litigiu, este suficient să se constate că Galileo Lebensmittel nu era destinatară acesteia. Așadar, în speță, Tribunalul a aplicat în mod corect jurisprudența privind noțiunea de afectare individuală în scopul de a stabili dacă recurenta avea calitate procesuală activă.
- 31 În consecință, primul motiv trebuie respins ca fiind în mod vădit neîntemeiat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe faptul că ordonanța atacată nu ar lua în considerare dreptul de a beneficia de o protecție specifică a mărcii verbale pe care recurenta pretinde că o deține

Argumentele părților

- 32 Recurenta susține că numele de domeniu „galileo.eu” este un bun economic comercializabil unic și că decizia în litigiu conduce, în esență, la scoaterea acestuia din comerț fără a oferi o compensație.
- 33 În calitate de utilizatoare și de titulară exclusivă a unei licențe pentru marca verbală Galileo, recurenta ar fi afectată individual de decizia în litigiu care aduce atingere dreptului de marcă al acesteia prin aceea că ar împiedica-o să obțină înregistrarea numelui de domeniu „galileo.eu”, iar ordonanța atacată ar fi viciată, în această măsură, de o eroare de drept.
- 34 În această privință, Galileo Lebensmittel se prevalează de jurisprudența generată de Hotărârea din 17 ianuarie 1985, Piraiki-Patraiki și alții/Comisia (11/82, Rec., p. 207), menționând în același timp și Hotărârea din 18 mai 1994, Codorniu/Consiliul (C-309/89, Rec., p. I-1853), precum și Concluziile prezentate de avocatul general în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 13 martie 2008, Comisia/Infront WM (C-125/06 P, Rep., p. I-1451).
- 35 De asemenea, în opinia recurente, Tribunalul a apreciat în mod greșit criteriul afectării individuale din perspectiva elementelor de fapt și de drept existente la data deciziei în litigiu și că nimic nu interzice să se aprecieze afectarea individuală din perspectiva circumstanțelor ulterioare acestei date.

- 36 În sfârșit, aceasta susține că Regulamentul nr. 874/2004 îi conferă, în calitate de deținătoare a mărcii verbale germane Galileo, o poziție juridică specială în procedura de înregistrare. Recurenta invocă în această privință considerentele (6) și (16) ale Regulamentului nr. 733/2002, articolul 5 alineatul (1) litera (b) din acesta, precum și considerentul (11) al Regulamentului nr. 874/2004 și articolul 10 alineatele (1) și (2), precum și articolul 12 alineatul (2) din acest din urmă regulament.
- 37 În opinia societății Galileo Lebensmittel, aceste dispoziții au ca obiect protejarea titularilor de drepturi de marcă în privința posibilității de a obține înregistrarea, ca nume în cadrul domeniului de nivel superior „.eu”, a numelui lor protejat în temeiul dreptului mărcilor. Regulamentul nr. 874/2004 ar organiza o etapă de înregistrare rezervată deținătorilor de drepturi anterioare și care s-ar desfășura înaintea ca înregistrarea să fie deschisă marelui public. Aceasta ar constitui un privilegiu în raport cu solicitanții care, precum pârâta, nu dispun de drepturi anterioare.
- 38 În opinia Comisiei, recurenta poate, fără îndoială, să fie afectată de decizia în litigiu, însă ar fi afectată asemănător altor operatori și nu ar putea susține că este afectată „în mod individual”.
- 39 În plus, Comisia susține că dispozițiile invocate de Galileo Lebensmittel nu sunt de natură să îi atribuie o poziție juridică specială în procedura de înregistrare a unei mărci. Comisia mai susține că recurenta intenționează să pună în discuție nu decizia în litigiu, ci însuși Regulamentul nr. 874/2004, și că termenul pentru a formula o acțiune în anulare împotriva acestui regulament a expirat.

40 În sfârșit, Comisia susține că recurenta nu deține niciun drept exclusiv asupra numelui „Galileo”, care figurează în cel puțin 60 de mărci comunitare, dintre care 29 conțin în mod izolat acest nume.

Aprecierea Curții

41 O persoană fizică sau juridică nu poate pretinde că este vizată în mod individual decât dacă dispoziția în litigiu o afectează din cauza unor calități care îi sunt specifice sau din cauza unei situații de fapt care o individualizează în raport cu orice altă persoană și, prin urmare, o individualizează ca și cum ar fi destinat (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, Rec., p. 197, 223).

42 Astfel cum se amintește în ordonanța atacată, Curtea, în această privință, consideră că atunci când actul atacat afectează un grup de persoane care erau identificate sau identificabile în momentul în care acest act a fost adoptat și în funcție de criterii proprii membrilor grupului, aceste persoane puteau fi vizate în mod individual prin acest act în măsura în care fac parte dintr-un cerc restrâns de operatori economici (Hotărârea Piraiki-Patraiki și alții/Comisia, citată anterior, punctul 31, precum și Hotărârea din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia, C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-5479, punctul 60).

43 În această privință, Tribunalul a considerat în mod corect că numărul și identitatea persoanelor potențial vizate de rezervarea numelui de domeniu nu puteau fi cunoscute în mod definitiv și nici măcar determinate. Într-adevăr, printr-o analiză corectă a procedurii prevăzute de Regulamentul nr. 874/2004, Tribunalul a arătat că fiecare

nume de domeniu înscris pe listă este rezervat nu numai față de titularii anteriori ai dreptului, ci și față de marele public.

44 În această privință, recurenta nu poate compara situația sa cu cea din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Piraiki-Patraiki și alții/Comisia, citată anterior. Prin această hotărâre, Curtea s-a pronunțat în favoarea admisibilității unei acțiuni în anulare, îndreptată împotriva unei decizii a Comisiei care autoriza un stat membru să aplice măsuri de salvagardare la importul unui produs, formulată de reclamanti care, înainte de adoptarea acestei măsuri, încheiaseră contracte de vânzare a produsului vizat și a căror executare era împiedicată în totalitate sau în parte de decizia respectivă. Or, în speță, decizia în litigiu nu împiedică deloc executarea unor contracte a căror titulară ar fi recurenta. În consecință, situația de care aceasta se prevalează nu poate da loc la aplicarea jurisprudenței consacrate prin hotărârea respectivă.

45 Galileo Lebensmittel nu se poate prevala nici de faptul că, prin Hotărârea Codorniu/Consiliul, citată anterior, Curtea a recunoscut în beneficiul societății care era vizată în această cauză existența unei situații care o caracterizează din perspectiva dispoziției normative de aplicare generală în cauză în raport cu orice alt operator economic, în măsura în care această dispoziție avea drept consecință împiedicarea societății respective să își utilizeze marca grafică în comerț. În această privință, este suficient să se arate că decizia în litigiu nu o împiedică pe recurentă să își utilizeze marca, astfel încât aceasta nu își poate compara situația cu cea din cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Codorniu/Consiliul, citată anterior.

46 De asemenea, deși jurisprudența permite ca o persoană să fie considerată vizată în mod individual de un act întrucât face parte dintr-un cerc restrâns de operatori economici atunci când acest act modifică drepturile dobândite de persoana respectivă înainte de adoptarea actului (a se vedea Hotărârea din 1 iulie 1965, Toepfer și Getreide-Import Gesellschaft/Comisia, 106/63 și 107/63, Rec., p. 525, 533, precum și Hotărârea Comisia/Infront, citată anterior, punctul 72), decizia în litigiu nu modifică, în speță, în detrimentul recurentei, niciun drept dobândit, din moment ce singurul de care aceasta se prevalează este dreptul privind marca Galileo, care este guvernat de o reglementare diferită.

- 47 În sfârșit, deși Galileo Lebensmittel susține, în esență, că decizia în litigiu aduce o atingere importantă intereselor sale economice, numai această circumstanță nu este suficientă pentru a-i conferi calitatea de „persoană vizată în mod individual” în sensul Hotărârii Plaumann/Comisia, citată anterior, și, prin urmare, pentru a repune în discuție analiza Tribunalului care s-a limitat să o aplice.
- 48 În aceste condiții, recurenta nu poate să susțină că Tribunalul ar fi considerat în mod greșit că Galileo Lebensmittel nu face parte dintr-un „cerc restrâns de operatori economici” în sensul jurisprudenței citate anterior.
- 49 Prin urmare, primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca fiind în mod vădit neîntemeiat.
- 50 De asemenea, Tribunalul a apreciat în mod corect că persoanele vizate de decizia în litigiu trebuie să fie identificate sau identificabile la data adoptării acestei decizii (a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 21 mai 1987, Union Deutsche Lebensmittelwerke și alții/Comisia, 97/85, Rec., p. 2265, punctul 11).
- 51 În consecință, al doilea aspect al celui de al doilea motiv este în mod vădit neîntemeiat.
- 52 În sfârșit, Galileo Lebensmittel nu poate susține că, prin ordonanța atacată, Tribunalul nu a respectat dreptul la o protecție specifică pe care recurenta pretinde să îl dețină din procedura de adoptare a deciziei în litigiu.

- 53 Curtea s-a pronunțat în sensul că faptul că o persoană intervine în procesul de adoptare a unui act comunitar nu este de natură să o individualizeze în raport cu actul în cauză decât în cazul în care reglementarea comunitară a prevăzut garanții procedurale în beneficiul acestei persoane. Astfel, din moment ce, pentru adoptarea unei decizii, o dispoziție de drept comunitar impune aplicarea unei proceduri în cadrul căreia o persoană fizică sau juridică poate revendica eventuale drepturi, printre care acela de a fi ascultată, poziția juridică specială de care beneficiază aceasta are ca efect individualizarea sa în sensul articolului 230 al patrulea paragraf CE (a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 4 octombrie 1983, Fediol/Comisia, 191/82, Rec., p. 2913, punctul 31, precum și Hotărârea din 1 aprilie 2004, Comisia/Jégo-Quééré, C-263/02 P, Rec., p. I-3425, punctele 47 și 48).
- 54 În speță, deși este adevărat că Regulamentul nr. 874/2004 prevede o perioadă de înregistrare anticipată a numelor de domenii, rezervată titularilor de drepturi anterioare, dintre care recurenta pretinde că face parte, totuși acesta nu instituie nicio garanție procedurală care ar putea fi considerată un drept acordat societății Galileo Lebensmittel. Prin urmare, recurenta nu se poate prevala de dispozițiile Regulamentului nr. 874/2004 pentru a susține că acestea au ca efect să o „individualizeze” în sensul articolului 230 al patrulea paragraf CE.
- 55 Așadar, al treilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins ca fiind vădit neîntemeiat.
- 56 Indiferent care ar fi răspunsul la întrebarea dacă, în momentul în care a introdus o cerere de înregistrare a numelui de domeniu „galileo.eu”, recurenta dispunea în mod efectiv de un drept anterior, rezultă din cele de mai sus că, în orice caz, aceasta nu poate să invoce dreptul la o protecție specifică a numelui respectiv pentru a susține că Tribunalul a considerat în mod greșit că nu era vizată în mod individual prin decizia în litigiu.

57 În consecință, toate cele trei aspecte ale celui de al doilea motiv trebuie respinse ca fiind în mod vădit neîntemeiate.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă

Argumentele părților

58 Galileo Lebensmittel susține că, respingând acțiunea sa ca inadmisibilă, Tribunalul nu a respectat dreptul său la o protecție jurisdicțională efectivă. Astfel, reclamanta ar fi privată de orice cale de atac împotriva deciziei în litigiu, atât în fața unei instanțe naționale, cât și în fața unei instanțe comunitare.

Aprecierea Curții

59 Condițiile de admisibilitate a unei acțiuni în anulare nu pot fi înlăturate din cauza modului în care reclamantul interpretează dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 iulie 2002, Unión de Pequeños Agricultores/Consiliul, C-50/00 P, Rec., p. I-6677, punctul 44, și Hotărârea Comisia/Jégo-Quééré, citată anterior, punctul 36, precum și Ordonanța din 8 martie 2007, Strack/Comisia, C-237/06 P, punctul 108, și Ordonanța din 13 martie 2007, Arizona Chemical și alții/Comisia, C-150/06 P, punctul 40).

60 Prin urmare, un particular care nu este vizat în mod direct și individual de o decizie a Comisiei și ale cărui interese nu sunt, așadar, afectate de această măsură, nu se poate prevala de dreptul la o protecție jurisdicțională în privința unei astfel de decizii (a se vedea în acest sens Ordonanța din 1 octombrie 2004, Pérez Escobar/Comisia, C-379/03 P, punctul 41).

61 Întrucât recurenta nu a dovedit că era vizată în mod individual de decizia în litigiu, aceasta nu poate să susțină că ordonanța atacată ar aduce atingere dreptului său la o protecție jurisdicțională efectivă.

62 În consecință, al treilea motiv trebuie respins ca fiind în mod vădit neîntemeiat.

63 Întrucât niciunul din motivele întemeiate nu este întemeiat, recursul trebuie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

64 Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea societății Galileo Lebensmittel la plata cheltuielilor de judecată, iar Galileo Lebensmittel a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șasea) ordonă:

- 1) **Respinge recursul.**
- 2) **Obligă Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături